

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

جمعی از کمونیست های انقلابی – افغانستان

۰۶ فبروری ۲۰۲۳

در مورد اشرف غنی و دریافت پول برای تسلیم افغانستان به طالبان

شبکه تلویزیونی تی جی ۱ ایتالیا در یک گزارش تحقیقی افشاء کرده که اشرف غنی رئیس جمهور سابق دولت دست نشانده امریکا در ازای ۱۱۰ میلیون دالر از مقاومت در مقابل طالبان چشم پوشی کرده است. همچنین عطا محمد نور والی بلخ و مارشال عبدالرشید دوستم هر کدام در مقابل حدود ۶۰ میلیون دالر از جنگ با طالبان کنار گیری کردند. این مبلغ توسط دولت قطر به این مقامات سابق تحویل داده شده است. شبکه نامبرده سند دریافت این پول توسط اجمل احمدی، نماینده خاص اشرف غنی و رئیس وقت بانک مرکزی افغانستان از نماینده قطر را منتشر کرده است.

این در شرایطی است که اشرف غنی چند بار از جمله در ۲ اگست درنطقی در پارلمان از مردم و تمام نیروها خواسته بود که در مقابل طالبان تا به آخر مقاومت کنند و از برنامه هایش برای مقاومت در مقابل طالبان سخن گفته بود. اما به گفته فلیپو روسی خبرنگار ایتالیایی که این تحقیق را انجام داده در همان زمان از کابل به نیروهای امنیتی افغانستان دستور داده می شد که مقاومت نکنند و عقب نشینی کنند. در همان حال عطا محمد نور رهبر حزب جمعیت اسلامی علی رغم مسخره کردن اسماعیل خان که به سوی ایران فرار کرد، گفته بود "ما اهل فرار نیستیم" و رشید دوستم هم ادعا کرده بود که طالبان در شمال افغانستان جان سالم بدر خواهند برد. اما هر سه در برابر مثنی دالر به آسانی همه چیز را رها کرده و فرار را برقرار ترجیح دادند.

هیچ یک از مقامات قبلی افغانستان در مقابل این خبر هنوز اظهار نظری نکرده اند. مطمئناً بسیاری از مردم افغانستان در مقابل این خبر تعجب نکرده اند و با توجه به پیشروی سریع طالبان و بی عملی دولت در مقابل طالبان و عدم مقاومت نیروهای دولتی علی رغم مخالفت سربازانی که در میدان بودند روشن بود که توطئه ای در کار است و توافقاتی در پشت پرده صورت گرفته است.

همچنان موارد و سوالات بسیاری در مورد چگونگی تحویل قدرت در افغانستان به طالبان باقی است. بدون شک این افشاگری می تواند به برخی از سوالات پاسخ دهد و ناروشنی ها را روشن کند. اما مطمئناً مسأله در همین حد نیست و ابعاد توافقات بسیار فراتر از این است. علاوه بر آن سوالات بیشتری نیز مطرح می شود که چرا این افشاگری توسط یک رسانه ایتالیایی صورت گرفته است و چگونه این رسانه و خبرنگار آن به چنین اسناد و افشاگری هائی دست پیدا کرده اند.

اول این که افشا شدن این خبر اتفاقی و بی دلیل نیست. این افشاگری می تواند تمرکز توجه از مذاکرات دوحه و تلاش آشکار آمریکا برای به قدرت رساندن طالبان را کم رنگ کند. علاوه بر آن بسیاری از مقامات سابق افغانستان، خود را به خاطر "اعتماد بیش از اندازه به آمریکا سرزنش کرده اند" و از خیانت آمریکا به نیروی وابسته به خود و یا به قول آنها به "افغانستان" دم زده اند. این افشاگری نه تنها می تواند این "عدم اعتماد به آمریکا" را خنثی کند بلکه از طرف دیگر اشرف غنی و دیگران را که ندای نارضایتی از آمریکا را بلند کرده اند رسوا و تنبیه کند. البته تنبیه گفتاری این مقامات سابق دولت افغانستان از جانب مقامات کنونی و سابق آمریکا از قبل آغاز شده بود. زلمی خلیل زاد و مایک پمپئو در مصاحبه هایشان در چند ماه اخیر به اشرف غنی و برخی از اعضای دولت سابق در این زمینه هشدار داده بودند و عدم مقاومت آنها را عامل سقوط دولت سابق و به قدرت رسیدن طالبان دانسته اند و نه آمریکا را.

اما نکته مهم این است که این پاداش قطر به اشرف غنی و دیگر جهادی ها مرتبط با دولت سابق افغانستان آنگونه که به نظر می رسد جدا از امپریالیسم آمریکا نمی تواند باشد. این پاداش اگر مستقیماً از جانب آمریکا تأمین نشده باشد، به احتمال بسیار با تصمیم و پیشنهاد آمریکا و یا حداقل با اطلاع آمریکا انجام شده است تا هم طرح آمریکا افشاء نشود و هم از این ماجرا بتواند فاصله بگیرد. پروژه صلح با طالبان و همچنین برکناری دولت سابق و تحویل دهی دولت افغانستان به طالبان یک پروژه کامل در دست امپریالیسم آمریکا و منطبق بر منافع ستراتیژیک آن بود. اگر چه قطر و پاکستان در این زمینه بسیار فعال بودند و از این پروژه فعالانه حمایت می کردند اما میدان عملیاتی و پیشبرد اجزای آن توسط و تحت رهبری برنامه ریزان امریکائی کلید می خورد.

به هر حال نمی توان گفت این افشاگری غافل گیر کننده و یا تعجب برانگیز است اگر چه برخی رمز ها را می گشاید. اما درسهای مهم آن برای مردم افغانستان این است که هرگز به سیاستمدارانی که در دامن آمریکا و دیگر امپریالیستها پرورش یافته اند، اعتماد نکنند. جهادی های مختلف در هر رنگ و لباسی و همچنین اعوان و انصارشان نیز از همین قماشند و غیر قابل اعتمادند. آنان همانند آب خوردن در مقابل مثنی دالر سرنوشت مردم را به فروش خواهند گذارد همانگونه که گذاردند. امروز احمد مسعود فرزند احمد شاه مسعود از جهادی های ائتلاف شمال و حزب جمعیت اسلامی ادعای رهبری مبارزه علیه طالبان را دارد و در صدد است که مبارزات مردم افغانستان را در دست خود بگیرد. اما کسی که می خواهد پا در جای پای پدرش بگذارد، بهتر از دیگر جهادی ها نخواهد بود. او همان ایدئولوژی و مسیر پدرش را دنبال خواهد کرد. همان مسیری که در نهایت به همان جایی خواهد رسید که جهادی های دیگری چون عبدالرشید دوستم و عطا محمد نور و امثالهم رسیده اند. آنها قیمتی که برای فروش سرنوشت مردم افغانستان تعیین کرده اند در حدود ۶۰ تا ۱۱۰ میلیون دالر است.

امپریالیست ها نیز نه تنها متحد قابل اعتمادی نیستند بلکه فراتر از آن دشمنان مردم افغانستان و مردم جهان هستند. آنها هنگامی که منافعشان ایجاب کند به هر جنایتی دست خواهند زد. برحسب منافعشان با طالبان به جنگ بر خواهند خاست و یا با آن صلح خواهند کرد و در همان حال برخی از سیاستمداران دست پرورده خود را به قدرت خواهند رساند و یا با دادن پول و رشوت از قدرت به زیر خواهند کشید. طبق خبرهای گزارش شده، همچنین اتحادیه اروپا در صدد است تا مناسبات خود با طالبان را برقرار کند. نماینده ویژه اتحادیه اروپا گفته است که "نمی خواهیم افغانستان تحت کنترل طالبان را منزوی کنیم" بی بی سی فارسی

در چنین شرایطی و با توجه به تجربه گرانی که مردم افغانستان به خصوص در سه دهه نفوذ غرب به دست آورده اند و با توجه به خیانت های مکرر امپریالیسم آمریکا و امپریالیست های غربی باز هم برخی از زنان جامعه ما از "جامعه جهانی" می خواهند که در مقابل ستم های وحشیانه طالبان علیه زنان سکوت نکنند. بهتر است که خود را فریب ندهیم.

آنچه که به نام "جامعه جهانی" مرسوم شده است منظور همان قدرت های بزرگ امپریالیستی و دولت های کوچکتر وابسته به آنها است. آخر چگونه از رئیس دزدان می خواهیم که دزد را دستگیر کند. چگونه از کسانی که خود عامل اصلی به قدرت رساندن طالبان هستند می خواهیم که در مقابل جنایات طالبان سکوت نکنند. این افشاگری هر هدفی که داشته باشد نشان دهنده این واقعیت است که طالبان توسط امریکا و با تلاش ها، توطئه ها و توافقات پشت پرده و فعالیت های نوکران منطقه ئی اش به قدرت رسیده است. بنابراین مردم افغانستان و به خصوص زنان برای رهایی از قید جنایات و ستم های طالبان باید با اتکاء به خود و همچنین یاری و همکاری توده های زحمتکش مردم جهان و نه امپریالیست ها یا به عبارت دیگر "جامعه جهانی"، مبارزه کنند. زنان و مردان پیشرو و آگاه افغانستان تنها در نتیجه سازماندهی و مبارزه آگاهانه و تحت رهبری انقلابی یک حزب کمونیست انقلابی می توانند رهایی واقعی خود را به دست آورند.

برای پیشروی در مبارزه و تشکیل چنین نیروی انقلابی و کمونیستی مبارزه کنیم و بکوشیم.

جمعی از کمونیست های انقلابی - افغانستان

۱۶ دلو ۱۴۰۱